

[Munch-Petersen.]

og som Tjenestemændene er tvunget til at benytte, naar man oven i Købet gaar til Angreb paa deres Lønninger i Øjeblikket.

Pristallet viser, at der er Grundlag for Lønforhøjelser for Tjenestemændene, og det viser samtidig den øvrige Arbejderklasse, at der er Grundlag for tilsvarende Lønforhøjelser for den. En uforandret Forlængelse af Overenskomsterne i Øjeblikket vilde betyde en reel Nedskæring for samtlige Arbejdere her i Landet, og netop det, at man har maattet fremsætte dette Lovforslag, understreger Berettigelsen af det Krav, som Arbejderne stiller om Forhøjelse af Lønningerne i Forhold til de Prisstigninger, som er sket.

Det maa være ad den Vej, Ligheden skabes, for det er ikke saadan, at de lavere Tjenestemænd har for meget; selv om de naturligvis har mere end en arbejdsløs, og selv om de ogsaa har mere end nogle Kategorier af Arbejdere, saa skyldes det udelukkende, at disse andre Kategorier af Arbejdere har alt for lidt, ligesom ogsaa disse lavere Tjenestemænd har for lidt. Lighed maa altsaa skabes paa den Maade, at de andres Lønninger hæves, og denne kapitalistiske Form for Lighed, den Madsen-Mygdalske Opfordring til af Samfundshensyn at spænde Livremmen ind, den kan ingen klassebevidst Arbejder, hvad enten han er Tjenestemand eller arbejder i det private Erhverv, gaa ind paa.

Jeg vil haabe, at Tjenestemændene netop vil finde de Kampformer, som er nødvendige, naar de skal hævde deres Rettigheder, og jeg haaber, at de ogsaa vil være at finde i den Demonstration, der paa Søndag vil finde Sted imod de kapitalistiske Nedskæringer.

Korsgaard: I Anledning af det forelagte Forslag vil jeg gerne have Lov til at fremsætte nogle faa principielle Betragtninger.

Det, jeg ønsker at udtale mig om, er ikke, hvorvidt man bør stemme for Lovforslaget eller ej. Jeg tager heller ikke Ordet hverken for at rose eller dædle Tjenestemændene — jeg finder efter Omstændighederne, at Tjenestemændene har handlet forstandigt ved at gaa ind paa dette Forslag —, men jeg ønsker at fremsætte disse

principielle Betragtninger, fordi det synes mig, som om ikke mindst den højtærede Finansminister, men i Virkeligheden ogsaa Regeringspartiernes Repræsentanter gennem deres korte og ikke meget sigende Udtalelser ligesom har villet give til Kende, at det, der her sker, ikke er noget, man behøver i videre Grad at opholde sig ved, aldeles bortset fra Tallene 7 Mill. Kr. mere eller mindre. Jeg mener imidlertid, at i Situationen er netop ethvert Lønsprogsmaal et Spørgsmaal af fundamental Betydning, ikke mindst for den Pengepolitik, man i givet Fald vil følge her i Landet, og i Virkeligheden hænger disse to Ting meget nøje sammen og maa hænge meget nøje sammen.

Lovforslaget, saa kort som det er — det er paa 5 Linier —, bygger paa to ganske forskellige Principper. Den sidste Del, de to sidste Linier, siger, at visse Lønninger skal blive uforandrede. Det er der et Princip i, om det saa er godt eller daarligt, skal jeg ikke opholde mig ved. Men de tre første Linier bygger hverken paa, at bestaaende Love skal følges, eller paa, at man i Situationen overhovedet ikke vil have nogen Lønforhøjelse. De bygger hverken paa det ene eller paa det andet, og her synes jeg, der er Grund til at sige til Regeringen: Er Regeringens Politik ikke efterhaanden i alle Henseender ved at blive en saadan, at man hverken ved ud eller ind om, hvad den i Virkeligheden vil, at der intet Princip er i Regeringens Politik, men at det er en Handlen fra Dag til Dag?

Jeg skal ingenlunde paastaa, at Situationen er let overskuelig, men nu har vi jo dog haft Krise i meget lang Tid, og saa maa man vel ogsaa efterhaanden fra Regeringens Side faa lagt en vis Linie, hvorefter den vil gaa. Men jeg maa tillade mig at mene, at i de tre første Linier af Lovforslaget er der overhovedet ingen Linie.

Men hvad jeg ogsaa ønsker at opholde mig ved, det er Begrundelsen for de tre første Linier, ja, for den Sags Skyld for hele Lovforslaget. Man kommer med den mærkelige, ja, jeg kunde egentlig fristes til at sige lidt barnlige Udtalelse, at Begrundelsen for, at man her kommer og over for Tjenestemændene udtaler Ønske om, at de skal give Afkald paa de 7 Mill. Kr., det er den, at visse Tal, som indgaar i Pristallet, hidrører fra, at man kunstigt